

[Aksel Larsen.]

hvad mange styrmænd har sagt, at egentlig kan det bedre betale sig at gå i land og blive arbejdsmænd, så tjener vi såmænd mere og får bedre forhold, end når vi skal sejle til søs som tredje- eller andenstyrmænd.

Men det, der er forholdet, er, at fortrædelsesparagraffen er kommet ind, fordi de strejkende organisationer har kunnet godtgøre, at enten enkelte styrmænd eller navnlig styrmandskoner er blevet udsat for forblommede trusler fra rederikontorer om, at det er jo kedeligt, deres mand har sagt op og er blandt de strejkende, fordi han skulle jo gerne være kaptajn. Det bliver meget svært for lovgivningsmagten eller for retsvæsenet her i landet at konstatere, om en styrmænd ikke blev forfremmet, fordi han havde deltaget i strejken, eller muligvis fordi han ikke havde kvejlet et stykke tovværk ordentligt op, og der kan anføres så mange begrundelser. Naturligvis er det godt, det kommer ind, jeg tvivler bare på den store betydning.

Hvad angår det, som ikke er et ændringsforslag, men et tilsagn fra statsministeren, tillægger jeg det heller ikke så stor betydning. Han lover at nedsætte et udvalg, som til 1. oktober skal udarbejde udkast til forhandlingsregler mellem rederiforeningen på den ene side og styrmænd og telegrafister på den anden side. Ja, jeg håber, dette udvalg når frem til et brugbart forslag, det skulle nok være muligt på den tid, der er bare det ved det, at så kan rederiforeningen sige: nej, vi vil ikke godkende det, og med regeringens lidet håndfaste optræden over for rederiforeningen hidtil, har jeg ingen grund til at formode, at regeringen vil lægge noget særligt pres på rederiforeningen for at få dem til at godkende de forhandlingsregler, udvalget måske måtte komme til.

Ikke desto mindre, det skal gøres til det store nummer. Her står jeg med forsiden af Politiken for i går, tirsdag den 21. maj. En, to, tre, fire, fem spalter på forsiden: „Trumf nu sat på mod rederne.“ Trumfen, det er statsministerens udvalg, som skal afgive betænkning og komme med et udkast til forhandlingsregler, som rederne derpå blankt kan sige nej til. Det er trumfen! Man havde sat trumf på over for rederne,

hvis man sagde: hvis ikke I sejler med eksporten, så agter vi at foretage os noget andet; vi vil sørge for, at eksporten under alle omstændigheder kommer igennem. Men det vil regeringen ikke.

Jeg føler trang til til afslutning at sige det ene — nej, det er to ting. Jeg vil for det første sige, at det forekommer mig, at rederiforeningen optræder totalt tåbeligt selv ud fra sine egne snævraste interesser. Den har formået nu at få alle ansatte i handelsflåden, fyrbødere, matroser, maskinfolk, sørestaurationsfolk, styrmænd, radiotelegrafister og kaptajner til at være enige om, at de skal stå sammen mod rederne. Det giver naturligvis mulighed for, at der i en senere situation kan optrædes med ganske anderledes vægt, men jeg tror altså, at rederiforeningen ud fra sine egne synspunkter har optrådt noget uklogt.

Dernæst, at denne konfliktsituation og den behandling, den har fået, viser funktionærerne, hvilken stilling de i virkeligheden har, og at de har fælles interesser med den øvrige fagorganiserede arbejderklasse, med medlemmerne af LO. Jeg tror, dette vil have uendelig stor betydning for den faglige og den politiske udvikling her i landet i den kommende tid, og jeg kan kun være glad for en sådan udvikling.

Vi agter at stemme for det af hr. Erling Dinesen stillede forslag om motiveret dagsorden, og det kan vel ikke forbavse nogen. Udvalgsarbejdet er jo gået på den måde, at ved passende lejligheder blev der indkoblet en såkaldt ølpause, for at regeringspartiernes udvalgsmedlemmer kunne tale sammen om, hvad de skulle gøre, og så talte vi andre jo også sammen, derfor er det klart, at vi på forhånd var enige om, hvad der skulle stå i dette dagsordensforslag. Jeg håber, det bliver vedtaget. Under alle omstændigheder vil vi modsætte os dette lovforslags vedtagelse her i folketinget.

Bundgård: Der er opstået en diskussion her om, hvem der forskrækkede hvem og hvorfor. Til det skal jeg blot sige, at udviklingen har jo vist, at vi fra vor side havde ret, dengang vi første gang dette forslag var til behandling, kritiserede, at socialdemokratiet og SF dengang stemte for hastebehandlingen. Der er ikke kommet